

Normann Andersen (S):

Meningen med fremsættelsen af dette forslag er uden al tvivl den bedst tænkelige, og der skal da heller ikke herske nogen tvivl om, at der såvel i bemærkningerne til forslaget som i den skriftlige fremsættelse påpeges en række problemstillinger, som vi alle bør vise den største interesse for.

Det er jo en kendsgerning, at vi igennem tiderne har inddraget tusinder af hektarer landbrugsjord til byudvikling, og hvad dermed følger. I begyndelsen tror jeg ikke at man har tænkt så meget på, om det egentlig havde så stor betydning, bortset fra at det var en udvikling. Men efterhånden er det nok gået op for en hel del, at ganske vist blev der skabt værdier i forskellige former ved denne udbygning af byer, men der blev også sat værdier til. Det har man imidlertid for øje nu, og ministeren har netop i sit indlæg i dag givet udtryk for — idet han henviser til landsplanredegørelsen for 1975 — at det må være en grundlæggende pligt over for vore efterkommere, at vi ikke ødsler med vore naturværdier, men at bl. a. beslægtelse af arealer må ske ud fra en nøje planlægning.

De seneste års lovgivningsarbejde på disse områder har da også vist, at hvis der i begyndelsen har været en vis ligegyldighed over for spørgsmålet, så er dette ikke tilfældet længere. I den forbindelse kan jeg bl. a. pege på lands- og regionplanlovene.

Endvidere ved vi i dag, at undersøgelser er igangsat omkring landbrugets arealinteresser i forhold til andre arealinteresser, og at der inden for en overskuelig fremtid vil blive fremsat forslag til ændringer i landbrugsloven om landbrugets fremtidige jordanvendelser.

Hermed være så sagt, at en stor del af forslagsstillernes påpegede problemer allerede på nuværende tidspunkt er under behandling. Selvfølgelig er dette ikke ensbetydende med, at jeg dermed mener, at der så ikke skulle være mere at diskutere i denne sag, for trods alt er det meget vigtigt, at vi får de af forslagsstillerne rejste spørgsmål nøje gennemgået og nærmere belyst. Dermed mener jeg ikke alene, hvor det drejer sig om landbrugsmæssige arealer, men også om andre for samfundet vigtige arealbenyttelser og de dermed værende værdier.

Jeg skal ikke her gå i nærmere enkeltheder omkring disse spørgsmål, ministeren har jo allerede berørt flere af dem, men blot nøjes med at fastslå, at der kan være interessante ting at studere.

Fra socialdemokratiets side er vi indstillet på at gå med i et stykke opklaringsarbejde, og når dette er tilendebragt, vil vi derefter se på, om der skulle være behov for lovgivning om konkrete projekter. Skulle dette vise sig at være tilfældet, er vi nok til at tale med.

Dohrmann (FP):

Venstre opfordrer regeringen til at udarbejde en beredskabsplan for arealindvinding. Fremskridtspartiet vil gerne opfordre både regeringen og venstre til at gå en anden vej, nemlig at tage noget mere hensyn til god produktionsjord, hvad enten det drejer sig om vejanlæg, bebyggelse eller fredninger. På de områder kan der virkelig ske arealindvindinger, så mon ikke venstre havde værnet produktionsjorden bedre ved at instruere sine egne medlemmer rundt i landet om at tage noget mere hensyn til de begrænsede arealer, vi nu engang råder over?

På samme måde her i folketinget. Her så vi jo gerne, at venstre virkelig stod sammen med liberale partier og derved medvirkede til at få stoppet den bølge af socialisering, også kaldet fredninger af naturområder, som er ved at gøre Danmark til et stort fuglerservat.

En anden måde at gøre det på er at give ejeren af de resterende arealer så gode produktionsbetingelser som muligt, og dér er vi så igen tilbage ved kapitalvindingsskatten og dermed venstres dobbeltmoral. På den ene side forsøger man at give indtryk af, at venstre er bekymret over landbrugets fremtid, på den anden side støtter venstre de partier, der helst ser det hele underlagt staten.

Hvis venstre var gået med de 4 partier, som virkelig ønskede kapitalvindingsskatten ophævet, havde det givet en enorm produktionsudvidelse.

Formanden:

Nu er det jo ikke kapitalvindingsskatten, der er til behandling her.